

Poněvadž nastává vánoční čas a s ním můj plánovaný odjezd do Německa, odebral jsem se dne 22.XI.79 do Bratislavы, abych zaopatřil jednak ryži a sůl na vánoční stůl svým druhým, jednak slovenskou odbornou literaturu svému příteli dr.Prečanovi.Nehledě již na to,že jsem potřeboval v bratislavském přístavu zjistit, zda by nebylo s výhodou odcestovat do německa po Dunaji.

Po neúspěšném skončení příslušných pochůdek napadlo mi,že by bylo neslušné odjet za hraničce bez rozloučení s předním slovenským intelektuálem dr.Kusým, a navštívil jsem ho večer v jeho domě. Při společenské konverzaci uplynul čas,který mi zbýval do odjezdu posledního vlaku, a tak jsem vděčně přijal pozvání,abych u Kusých přenocoval.Když jsem pak ráno opouštěl dům, byl jsem registrován všudypřítomným okem a při vystupování z autobusu na bratislavském hlavním nádraží zadržen uniformovanými ZME,kteří na mne vimětelně čekali.Odvedli mne na nádražní velitelství,kde jsem byl nucen asi hodinu čekat;pak pro mne přijeli 2 civilní policisté,kteří mne odvezli na velitelství řtb.Po další asi hodině čekání přišli dva jiní muži,kteří se nepředstavili.Snad až do té chvíle jsem byl považován za Jana Simsu - byl jsem tak totiž oslovenován. A snad díky strašné pověsti Šimsovi, která se nepochybně rozšířila již i po slovenské republice,byl jsem hned po vstupu posledně zmíněných orgánů vyzván,abych vydal pistoli,dýku a kapesní nůž. Na mý spontánní výbuch smíchu reagoval vedoucí vyšetřovatel nezvykle ostré.Chrádil jsem se proti osobní prohlídce,ale po další ostré replice vyšetřovatele jsem vydal obsah svých kaps; mál jsem dojem,že obava,zda nemám zbraně, nebyla předstíraná. Osobní prohlídka provedena nebyla. Vyšetřovatel pak požadoval,abych vypověděl podrobně,co jsem v Bratislavě dělal a koho jsem navštívil,což jsem původně rozhodně odmítal s odůvodněním,že mne nezajímá,zda výpověď je považována za mou povinnost ze zákona. Po rozhodnutí vyšetřovatele,že budu zadržen až do skončení příslušného vyšetřování v Bratislavě, jsem se vašk rozhodl vypovídat -vzhledem k okolnostem,které nepochybně svědčily o tom,že moje návštěva u dr.Kusého byla zaregistrována a poněvadž se nejednalo o nic,co by dr .Kusého mohlo jakkoli kompromitovat.Má návštěva byla totiž výsledkem mého okamžitého rozhodnutí,o němž dr.Kusý předem ani nevěděl.Nediktoval jsem pak a podepsal protokol,jak uvádí. Doznal jsem dále,že znám již dlouhá léta,ba téměř důvěrně téměř všechny slovenské historiky pracující dnes v Ústavu maksizmu-leninizmu ČV KSČ,zejména pak jeho ředitele dr. Plevzu,jakž i Semo Faštana.O dr.Husékovi řeč nepřišla. Vyšetřovatel projevil nemalý zájem,proč jsem nenavštívil též svého přítele dr.Šimečku.Doznal jsem že som mal v úmyslu pozvat dr.Šimečku na rozličkovou slávost z příležitosti svého odchodu z Československa,že však po ráznom zákroku bratislavskej štátnej bezpečnosti prešla mi chuť na pozvaní dr.Šimečku,ba že možno ani len ten večierok neusporiadať - čo bolo prijaté s viditeľným uspokojením.

Po podepsání protokolu povířil mne v údoucí vyšetřovatel, abych vyzřídil zde u nás, že tak jako mně stane se každému, kdo by se pokoušel od nás rozwračet Slovensko a nebo vyhledávat jakýkoli styk s dr. Kusým a jemu podobnými. (Vyřizuji tímto.) Nato dopravil mne jeden civilní policista na nádraží, ~~xxx~~ zavedl do brněnského rychlíku a vyčkal jeho odjezdu (ve 13,30 hod.)

Působí mi potížní podotknout, že štb se netajila neobvykle vysokým oceněním role mé osobnosti. Jako příklad bylo jmenovitě uvedeno, že štb je známo, čí nápad byla tzv. "Svobodná univerzita", která působila i v Bratislavě, dokud jí štb neučinila přítrž. Ne mě podivení reagoval vyšetřovatel dalším rozkladem, že vše o mně je štb. známo, zejména pak to, že je mým stylem vynýšlet způsoby podvracení a být "šedou eminemencí", která pracuje prostřednictvím svých prodloužených ramen, takže mně za mou rozsáhlou trestnou činnost není možno usvědčovat. To bych mohl považovat za další důkaz známé pravdy, že každá velká osobnost získává si ocenění nejprve mimo svůj vlastní národ - avšak po něvadž byl výslech často přerušován telefonickými rozhovory, pravděpodobně s Prahou a Brnem, nelze vyloučit, že totéž mírnění bylo výsledkem oných dohovorů. Je tedy možné, že mne i ve vlastním českém národně konečně někdo ocení, resp. dokonce přecenuje. Nemohu zde nevyjádřit svou dojatou vděčnost, ba přímo něžnost k svrchupsané instituci.

Podle pravdy poznámením, že hned na počátku výslechu byl mi nabídnut účední lékař a byl jsem dotazován, zda si nepřejí mléko.

Cmlouvám se dr. Kusému za nepříjemnost, kterou mu způsobilo jednání nepřimřené poměru, v nichž žijeme, a zejména pak za to, že jsem při výslechu uvedl jeho jméno. Považoval jsem za nepochybně, že kdybych tak neučinil, způsobil bych mu nepříjemnosti ještě větší.

Přátelům, kteří mi můj nestávající odchod mají za zlé, posílám tento zápis na vědomí s připomenutím, že za posledních 8 měsíců byl jsem podobně zadržen již 3 x, a to ve všech případech nikoli ~~xxx~~ po činech povahy poněkud exhibicionistické, jak je mají ve zvyku někteří jiní, nýbrž při způsobu života malého českého člověka, trávícího většinu svého času na zapadlé vesnici.

V Brně dne 25. listopadu 1979

Dr. Jan Tesář